

gjort det; men da jeg hørte, at Indre Mission var paa Tale, antog jeg, at dette laa lige saa nær som Indre Mission.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Jeg skal kun over for det ærede Medlem sige, at jeg tror, at det var den bedste Vej at gaa netop for Industrien, om Staten ikke betænkte sig paa at betale de industrielle, indenlandske Frembringelser, den har Brug for, lidt højere, hvis det er fornødent i Konkurrencen med Udlandet. Det er et direkte Tilskud, akkurat som det, vi give paa saa mange Omraader, og det er sundere og bedre, fordi det kunne vi beregne, end de indirekte Tilskud, som Industrien fordrer paa alle Omraader for at kunne eksistere, og som bestaa i, at man tager ud af hver Mands Lomme, ogsaa den fattigstes, det fornødne, for at de industrielle Herrer kunne leve saa meget bedre.

Landbrugsministeren (A. Hage): Idet jeg skal tillade mig at komme med nogle ganske enkelte Bemærkninger, vedrørende de faldne Udtalelser, skulle disse blive korte, idet det forekommer mig, at Diskussionen har været saa fyldig, at man nu vistnok med god Samvittighed kan gaa til Afstemning. De mange forskellige Henstillinger om Forhøjelse af ældre eller Forslag om ny Bevillinger, der ere fremkomne fra ærede Medlemmer, har jeg noteret mig og hørt paa med Interesse, men jeg maa dog tage et vist Forbehold over for Forhaabninger om Realisation af de Ønsker, som ere fremkomne paa dette Aars Finanslovsforslag, idet det jo sikkert vil være rigtigt ikke at komme med for mange ny Forslag nu mellem 2den og 3dje Behandling, og jeg tror, at Landbruget maa erkende, at det nu foreliggende Budget i det store og væsentlige tilfredsstiller Landbrugets Krav.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Rosager) spurgte mig, om jeg ikke havde misforstaaet Finansudvalgets Stilling med Hensyn til Bevillingen under Avlscentreer paa 6,000 Kr. som Opmuntringspræmie. Jeg maa hertil sige, at Aftalen mellem Finansudvalget og mig har ikke været i den Grad bestemt formuleret, saa at jeg med Sikkerhed kunde vide, hvad Finansudvalgets Ønsker med Hensyn til denne Bevilling havde været, hvorvidt den kun skulde gælde for et Aar, eller om den skulde gælde for samtlige 4 Aar, som Be-

villingen omfatter. Jeg havde ganske sikkert forstaaet det saaledes, som om denne Opmuntringspræmie paa 6,000 Kr. skulde gives, naar Konkurrencen var afholdt; til de Besætninger, som uden at have opnaaet Præmie dog erkendtes at være saa nær ved at kunne faa Præmie, at de burde have en Opmuntringspræmie. Det staaer ikke rigtig klart, hvorledes man paa en heldig Maade vedblivende kan give disse 6,000 Kr. ogsaa i de følgende 3 Aar, i hvilke Aar jo Grundpræmien og Bevaringspræmierne ville falde. Det bliver altsaa ikke en Opmuntringspræmie til en Besætning som Resultat af Konkurrence, men det bliver baade en Opmuntringspræmie og dernæst en Slags Bevaringspræmie i de følgende Aar. Dette forekommer mig at have sine Vanskeligheder, men jeg skal meget gerne forhandle nærmere med det ærede Finansudvalg om Sagen og tvivler ikke om, at vi nok skulde blive enige om dette Spørgsmaal, som jo hverken i finansiel Henseende eller paa anden Maade er af stor Betydning. Udtalelserne om Avlscentreer give mig Anledning til at sige et Par Ord endnu om de Udgifter, der anvendes til Konkurrencen, og som jo af mange forskellige Medlemmer have været kritiserede, idet de have ment, at de vare for høje. Det ærede Medlem for Randers Amts 4. Valgkreds (K. Kristiansen) udtalte, at der vilde gaa omtrent $\frac{1}{3}$ med af Bevillingen til Udgifter ved Konkurrencen. Jeg gjorde allerede i Forgaars opmærksom paa, at de 10,000 Kr., som ganske vist vare opførte i Ministeriets Skrivelse som faldende ind under Udgifterne i Aar, efter al Sandsynlighed ikke vilde komme paa dette Aars Udgifter. Naar man vil regne retfærdig og rigtig, bliver Regnestykket jo det, at til Udgifter ved den første Konkurrence vil der medgaa 18,000 Kr., og dernæst vil der i de følgende 3 Aar efter Beregningen medgaa 10,000 Kr., tilsammen altsaa 48,000 Kr., medens Præmien er 150,000 Kr. Det vil altsaa ses, at det ingenlunde er $\frac{2}{3}$ af Beløbet. Men jeg skal med Hensyn til Udgifterne ved Konkurrencen bemærke, at første Gang en sliig Konkurrence afholdes, maa Ministeriet ganske naturligt tage Hensyn til de Ønsker og Beregninger, der indsendes fra Foreningerne; man vil jo senere faa Erfaring for, om de Penge virkelig ere fuldt nødvendige, om det er nødvendigt at anvende saa stort et Beløb. Jeg tvivler ikke om, at Fællesforeningerne, hvis de have regnet for meget, og der ikke skulde vise sig at være Brug for Pengene, ville lade være at bruge de Penge, som fore-